

Flickan utan namn - lejonmanen

Håret ligger som en lejonman framför hennes ansikte, det svarta håret smälter in med mattan hon föll ihop på.

Är inte livet orättvist, varför ska vissa få förmåner när andra inte ens kan möta dagen?

Det är svårt att ställa sig själv frågor, men har hon något val?

Tusentals tankar, frågor, sätt och funderingar cirkulerar som en polishelikopter runt och runt i hennes huvud.

Flickan utan namn försöker få det att sluta, pressar handflatorna hårt mot sina öron, hon inser att det inte fungerar, ingenting kan få det att sluta.

Det mest skrämmande flickan vet är att inte veta om ljudet kommer från sina tankar eller utifrån hennes kropp, men vad spelar det för roll, allt är bara påhitt.

Ja i alla fall enligt dig, men våga inte kalla henne konstig, sjuk eller galen, hon vet bara inte vad hon ska göra för att börja sitt liv

Den svarta lejonmanen föses bort med fingertopparna och om du skulle se henne nu hade du upptäckt de gröna ögonen, flickan utan namn rynkar ansiktet

Det finns så många typer av smärta och hon har upplevt dom alla, den fysiska, när slaget bränner, lämnar avtryck i huden, när ansiktet flammar upp, rött av skam och hon skäms, klart hon skäms

Den psykiska, den outhärdliga smärtan som inte går att röra, andas in andas ut, strupen och bröstet brinner, Flickan utan namn kippar efter andan, strävar efter andrum. Hennes panik träder in, tillbakablickar rusar framför ögonen och andningen gör så ont, ty den gör dig så illa, flicka.

Sanningen springer efter henne, fortsätter kippa efter andan men benen kan inte längre bära henne, "jag måste göra något, nu, sluta tänk"

Sanningen drar flickans hår och är snart ikapp, hack i häl, lugn flicka för snart är det över det kan vi lova dig, dina gröna ögon ska slippa se denna värld

När oidentifierbara föremålet drar över halsens pulsåder kan hon äntligen blunda, Flickan utan namn blir inte jagad längre, hon är tillbaka på svarta mattan i rummet, de gröna ögonen stirrar tomt och försöker fokusera på en punkt

Mörkrött, blött rinner över bröstet, fingertopparna känner över halsen, snart är det över, snälla håll ut

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vinternsillusioner med Poeter.se id #46168 innehar upphovsrätten